

Verslag wandel-/fiets 3 daagse Regio Arnhem-Nijmegen

Frances, Marijn en Mina zijn in de pen geklommen en hebben superleuke dingen geschreven over de door ons georganiseerde 3 daagse in maart.

Dank voor jullie enthousiasme en mooie woorden. Ook zijn er van diverse kanten foto's ingestuurd en ook die willen we natuurlijk graag met jullie delen.

We hebben de 3 geschreven verslagen samengevoegd met toestemming van de schrijvers. De schuin gedrukte teksten hebben vooral betrekking op de fietsende pelgrims.

3-daagse voor wandelaars en fietsers
Regio Arnhem-Nijmegen, 21-22-23 maart 2025

In de laatste 'details'- mail stond dat we met 36 pelgrims een fantastische 3-daagse gaan beleven!

Wat heb je nodig voor een fantastische 3-daagse vraagt Frances zich af?

Een team van organisatoren Joop, Marc, Chris, Lucas, Jeanette, Jan, Eveline en Anita

dat een geweldig stel mensen regelt:

- *Lia, Herman en Petra die drie dagen zorgen voor alle boodschappen en hotelwaardige spijzen en gastvrije warmte
- * Bart, Hans, Etienne, Eveline en Anita die mooie uitdagende wandelroutes en Mina, Marga en Helmien die prachtige en soms pittige fietsroutes weten uit te zetten
- * en dat een bijzondere slaaplocatie in een natuurrijke omgeving vindt
- * gezellige relaxte deelnemers die het fijn vinden met elkaar op pad te gaan

Het was een hele belevenis om zo in een groep drie aaneengesloten dagen over de Veluwe te zwerven! Er was deze keer volop gelegenheid om elkaar onderweg en tijdens de avondmaaltijden te leren kennen.

Dag 1 voor de fietsers

Op vrijdag al om een uur of 8 waren de eerste twee enthousiastelingen aanwezig om hun fietsen in ontvangst te nemen. De anderen arriveerden zo rond 10:00 uur. Tot slot arriveerden Marc en Helmien. Zij hadden de nodige spullen van de lopers overgenomen bij Station Barneveld Noord zodat die minder op de rug mee hoefden te nemen.

Even een praatje en toen op pad. Uiteraard was het in het begin even aftasten wie is wie, en wat is een acceptabele snelheid.

De wandelaars bleven doorgaans één groep; een lang kleurrijk lint door het prachtige landschap waarbij de kopgroep soms stevig doorliep en de achterhoede bedaard keuvelend volgde.

Op de vrijdag pauzeerden we op Camping de Zanderij in Voorthuizen. Anita liet ons op de camping waar zij werkt binnen via de achterpoort, langs de nostalgische voertuigen van de vrijwillige brandweer, deze voertuigen zijn in het seizoen nog elke week in gebruik om de kinderen op de camping te laten kennismaken met de brandweer en een hoop lol te beleven met de waterspelletjes. *Rond het afgesproken tijdstip arriveerden we bij de camping, waar de wandelaars al in de rij stonden. Er was Koffie en thee met een koekje of chocolade eitjes waren er ook.*

In de jubeltent kregen we heerlijke soep, we konden zelfs kiezen, preisoep en tomatensoep die door Etienne en zijn moeder zijn klaargemaakt. Voor velen was het een verrassende combi preisoep met stukjes appel. Etienne genoot van alle complimenten die hij kreeg voor de geweldige soep. "Daar doe je het voor", zegt hij dan glimlachend, "je wilt de mensen blij maken en als dat kan met een kom prei en/of tomatensoep, dan doe ik dat met heel veel plezier".

Bekenden en minder bekenden schudden elkaar de hand, en maakten een praatje. Na een uurtje weer verder. Elke groep een eigen route. Wij, de fietsers, gingen via Elspeet. Bij de molen hielden we een korte pauze. Gewoon om even rond te kijken of wat te rusten op de banken aldaar.

Tot slot via Hoog Soeren terug naar Don Bosco. Om een uur of half vijf waren we op de basis terug.

De wandelaars arriveerden wat later die liepen nog zo'n 17 km door het bos van Voorthuizen, via het Boeschoterbos, richting Garderen en zo door naar Assel.

Marc heeft de groepsaccommodatie van het Don Bosco Centrum in Assel aanbevolen als mogelijke overnachtingsplek voor deze 3 daagse en dat heeft ie fantastisch gedaan.

AsselDonBoscoCentrum.nl

Dit centrum "biedt kansen aan (kwetsbare) jongeren". We voelden ons er jong bij ;-)
Bij binnenkomst dreigde de verdeling van de luxere 1- en 2-persoonskamers eventjes te ontaarden in een "stoelendans", maar gelukkig heeft Marc dat in de beste pelgrimstraditie diplomatiek opgelost door extra bedden aan te slepen en zo kon ieder een welverdiende nachtrust genieten.

Dag 2 voor de fietsers

Deze morgen ziet het er buiten weer prima uit.

Bij het ontbijtbuffet leerde je de echte pelgrims kennen. Een sprinkhanenplaag is er niks bij. Lia, Petra en Herman (de kookploeg van Dorpshuis Rheden - Rhedens maal) hadden tafels vol hartig en zoet klaargezet en bleven die onvermoeibaar aanvullen. Wat kunnen pelgrims een hoop eten! De lunch werd door iedereen klaargemaakt.

Al om half tien gaan we op pad we worden uitgezwaaid door de wandelaars.

We maakten een flinke lus o.a. langs een soort zandverstuiving. Vervolgens kwamen we langs de herdenkingsmuur van het nationaal Ereveld. Ook fietsen we langs de Spreng die ons leidde naar

de watervallen van Loenen. Hier tijd voor een korte drinkpauze. Daarna was het tijd om via Engeland naar Radio Kootwijk te rijden.

De wandelaars mochten kilometerslang door het mulle zand rondom Radio Kootwijk stappen. Op de grote open vlakke werden onze oren getest of we de juiste vogelgeluiden wisten te herkennen. Daarna kregen we een flinke test voor ieders kuit, schouders en hartkleppen! In 3 groepen arriveerden de wandelaars bij Radio Kootwijk. Het mulle zand had zo zijn tol geëist.

Rond lunchtijd konden we ons eindelijk, samen met de al aanwezige fietsers, neervlijen op het malse gras bij de koelwatervijver van Radio Kootwijk. Even later werden we alweer opgetrommeld om -met onze meegebrachte zitlappen- plaats te nemen op de bordestrappen. Bart en Hans

vertelden ons daar bondig en levendig over de plaatselijke geschiedenis. Ze starten hun voordracht met een prachtig staaltje oude 'techniek', (wie kent ze nog?) 2 blikken met daartussen een strakgespannen touwtje, om zo duidelijk te maken hoe de communicatie over langere afstanden ooit begonnen is. Het was een genot deze mannen aan te horen en zo meer over de geschiedenis van deze prachtige plek te horen.

Een van de fietsers had het zwaar en koos ervoor om linea recta naar Don Bosco terug te gaan. De anderen maakten nog een mooie toer langs o.a. Harskamp en Caitwickerzand. Nog even bij een water een stop gehouden. Na een lange dag fietsen kwamen ook de fietsers weer bij Don Bosco aan, net nadat de wandelaars waren aangekomen, een mooiere timing kon bijna niet. Het was meteen een run op alle douches en de koelkast bij Lia, Petra en Herman daar wist iedereen goed de weg naar te vinden. Iedereen was uitgedroogd zo leek het.

De pelgrimsmaaltijd van zaterdagavond was er ook weer eentje om bij te watertanden. Wat een geweldige koks hebben we toch deze dagen. Voor ieder wat wils en meer dan genoeg. Het stampotten buffet daar wisten we wel raad mee.

Zaterdagavond vertoonden Chris en Marike prachtige foto's van hun jongste pelgrimsreis. Regen en zonneschijn in Oost-Frankrijk. Die vertoning kon op een groot beeldscherm dankzij de technische hulp van Pia de vrijwilligster die tijdens ons verblijf de gastvrouw was bij het Don Bosco Centrum.

Tijdens de laatste avond in het Don Bosco centrum werd door een spreker terecht opgemerkt dat niets vanzelfsprekend is en dat het als vanzelfsprekend wel wordt gedaan!

Een groep pelgrims is een bijzondere groep mensen die een waarde als "heb uw naaste lief" praktiseren met een groot gemak, het is er en je mag het credo "we zijn met elkaar en voor

elkaar“, zoals in de brieven voor deze 3-daagse veelvuldig is geschreven, volkomen beleven en over je heen laten komen.

Dag 3 starten de fietsers nadat ze de wandelaars hadden uitgezwaaid en Marc de laatste controle met gastvrouw Pia kon doen.

Vandaag niet zoals oorspronkelijk gepland naar Vaassen maar via Engeland en Beekbergen naar het Apeldoorns Kanaal. Bij het station van de Stoomtrein werden wat foto's gemaakt. Daarna kwamen we bij het Kanaal. Daar staat een model van de bruggen zoals die toen waren. En amper een kilometer verder een plaquette met informatie over het ontstaan van het Apeldoorns Kanaal. Even kijken dus. Daarna door naar de Lieren en een horecagelegenheid. Tijd voor koffie zo vonden we en zo geschiedde. Na een uurtje verder richting Apenheul.

De wandelaars vertrokken iets voor de fietsers en liepen door een prachtige heidelandschap richting Apenheul. Op de heuvels hebben we ons staan te vergapen aan de prachtige vergezichten. Ook heerlijk om daar om je heen te horen hoeveel fantasie de pelgrims zo samen hebben. De Big Five van de Veluwe hebben we daar met z'n allen gespot. Zebra's, giraffen, neushoorns, er werd daar van alles 'gezien'. Zo leuk.

een mooie wandeling.

Het was fantastisch het lange kleurrijke lint wandelaars vanaf de heuvels door het landschap te zien meanderen. Het enthousiasme, de vrolijkheid, de saamhorigheid. Prachtig dat dit zo kan. Zelfs de ons tegemoetkomende mountainbikers moesten om ons lachen. We stonden op een krap stukje waar we echt wel even respect moesten hebben voor elkaars ruimte en dat kon gewoon. Heerlijk. We wensten ze een mooie tocht en zij ons

Zondagmiddag kregen we in het restaurant bij de ingang van Apenheul kroketjes aan gedekte tafels. In deze luxe omgeving konden we onze gesprekken over het sobere pelgrimsleven nog even voortzetten. *Het eten was er prima en zoals telkens weer, werden er volop ervaringen en weetjes uitgewisseld. Na de lunch werden we uitgezwaaid door een paar wandelaars en fietsen we de laatste 10 kilometer terug naar Don Bosco. Fietsen op de auto's en naar Amalia om een laatste drankje met elkaar te nuttigen.*

Tot slot eindigde we allemaal in Apeldoorn bij pannenkoekenrestaurant Amalia, met nóg een drankje van de Regiocommissie. Wat is die penningmeester toch knap!

Omdat de streekbus naar Arnhem op het punt stond om te vertrekken was het afscheid ietwat gehaast. Daarna naar huis met een hoofd vol verhalen en inspiratie voor toekomstige pelgrimages. Wat een geweldige dagen hebben we beleefd:

Met zorg uitgekozen wandelpaden en een precies goed aantal kilometers voor de fietsers.

Een strak georganiseerd schema met tijden van opstaan, eten en klaar staan om te vertrekken.

Wat een plezier hebben we gehad, het was een supergezellige en zeer geslaagde driedaagse!
De regiocommissie heeft helemaal gelijk gehad met hun woorden in de laatste 'details'- mail
dat we met 36 pelgrims een fantastische 3-daagse gaan beleven!
Wat een mooi avontuur, wij gaan graag volgend jaar weer mee.

Dank aan de regiocommissie Arnhem-Nijmegen voor deze geweldige organisatie.

Frances, Mina en Marijn dank voor jullie leuke verslagen.

Nawoord van de regiocommissie;

Dank aan iedereen die zoals gevraagd is in de uitnodigingen, de handen uit de mouwen hebben gestoken. Het ging allemaal zeer gesmeerd. Wij zijn er trots op dat jullie het motto – met elkaar er voor elkaar zijn – zo goed weten om te zetten in daden.

Dank ook voor alle complimenten, lieve woorden, knuffels, miltjes en appjes die we na afloop van jullie mochten ontvangen.
Zoals Etienne opmerkte bij de lunch op dag 1; De blijde gezichten, het blij maken van mensen, daar doen we het voor.

